

illustrert av
ALYONA POTYOMKINA

OSLOMET

NAFO

Nasjonalt senter for flerkulturell opplæring

PIITKA

Fortellingen er kjent mange steder i verden. Eventyret Репка (Repka) ble først skrevet ned av den russiske eventyrsamleren Alexander Afanasyev i 1860. I senere tid har forfattere fra forskjellige land oversatt og blitt inspirert av hans versjon, f.eks til polsk av Julian Tuwim, bulgarsk av Ran Bosilek, engelsk av Jan Brett og ukrainsk av Ivan Franko.

NAFOs fortelling *Den gigantiske nepen* er inspirert av versjonen som den ukrainske kulturhistorikeren Ivan Franko utga i 1891 Рипка (Ripka). Hans versjon kjennetegnes av de artige navnene på karakterene og gjentakelse som fortellerteknikk. Ivan Franko skrev eventyr og dikt for barn, og også dikt og romaner for voksne. Den ukrainske byen Ivano-Frankivsk er oppkalt etter ham.

Колись давно, у маленькому селі жила собі родина: дід Андрушка, баба Марушка, онучка Мінка, собачка Фінка, киця Варварка та мишка Сіроманка.

Det var en gang en familie som bodde på en gård i en liten landsby. På gården bodde bestefar Androshka, bestemor Maroshka, barnebarnet Minka, hunden Finka, katten Varvarka og musen Siromanka.

Якось весною вийшов дід Андрушка на город, взяв у руки лопату, скопав на городі грядку та й посадив там маленьке зернятко. Кожного дня поливав дід своє зернятко, і одного дня ріпка зійшла.

Da det ble vår, gikk bestefar Androshka ut i hagen. Han tok med seg en spade, gravde et hull i jorden og plantet et lite nepefrø.

Han vannet det lille frøet hver eneste dag, og etter en stund vokste en liten spire opp av bakken.

Росла дідова ріпка, росла кожнісінького дня.

Першого дня така, як мишка була.

Другого дня була вона така, як кулак.

Третього дня була вона, як буряк,

Четвертого – як два!

П'ятого дня подивився дід на ріпку, а вона вже така, як дідова голова!

Spiren ble til en nepe som vokste seg større for hver dag som gikk.

Den første dagen var den like liten som en mus.

Den andre dagen hadde den blitt like stor som en knyttneve.

Den tredje dagen hadde den blitt like stor som en rødbete.

Den fjerde dagen hadde den blitt like stor som to rødbeter.

Da bestefar gikk ut for å se på nepen den femte dagen, var den like stor som hodet hans!

Тішився дід Андрушка, аж не знав, куди стати, бо прийшов час вже ріпку зірвати.

Взяв дід ріпку за зелений чуб, вперся в землю ногами, та й потягнув щосили.

Промучився увесь день, а ріпка сидить собі в землі, як пень.

Покликав дід Андрушка бабу Марушку:

«Ходи, бабцю, сюди, мені ріпку витягнути поможи!»

Bestefar Androshka var veldig fornøyd, og gledet seg til å dra nepen opp av jorden.

Han tok tak i bladene på nepen, satte føttene sine godt ned i bakken og dro alt han kunne. Han dro og slet hele dagen lang, men den gigantiske nepen satt bom fast i bakken.

Bestefar Androshka ropte på bestemor Maroshka:

«Kom og hjelp meg med å dra!»

Прибігла баба Марушка. Взяв дід ріпку за зелений чуб, баба діда за сорочку, та й потягли щосили. Тягнули вони ріпку, тягнули увесь день, а ріпка сидить собі в землі, як пень.

Покликала баба Марушка онучку Мінку:

«Ходи, онуко, сюди, нашу ріпку витягнути поможи!»

Bestemor kom så fort hun kunne. Bestefar Androshka tok tak i nepen og bestemor Maroshka tok tak i bestefars skjorte, og så dro de alt de kunne. De dro og dro, men den gigantiske nepen satt fortsatt bom fast i bakken.

Bestemor Maroshka ropte på barnebarnet sitt, Minka:

«Kom og hjelp oss med å dra!»

Прибігла онучка Мінка. Взяв дід Андрушка ріпку за зелений чуб, баба Марушка діда за сорочку, онучка Мінка бабу за торочку, та й потягли щосили. Тягнули вони ріпку увесь день, а ріпка сидить собі в землі, як пень.

Покликала онучка Мінка собачку свою Фінку:

«Ходи, Фіночко, сюди, нашу ріпку витягнути поможи!»

Barnebarnet Minka kom hoppende. Bestefar Androshka tok tak i nepen, bestemor Maroshka tok tak i bestefars skjorte og barnebarnet Minka tok tak i beltet til bestemor, og så dro de alt de kunne. De dro og dro, men den gigantiske nepen satt fortsatt bom fast i bakken.

Barnebarnet Minka ropte på hunden sin, Finka:

«Kom og hjelp oss med å dra!»

Прибігла собачка Фінка. Узяв дід Андрушка ріпку за зелений чуб, баба Марушка діда за сорочку, онучка Мінка бабу за торочку, собачка Фінка онуку за спідничку, та й потягли щосили. Тягнули вони ріпку увесь день, а ріпка сидить собі в землі, як пень.

Покликала собачка Фінка товаришку свою, кицю Варварку:

«Ходи, Варварко, сюди, нашу ріпку витягнути поможи!»

Hunden Finka kom løpende. Bestefar Androshka tok tak i nepen, bestemor Maroshka tok tak i bestefars skjorte, barnebarnet Minka tok tak i beltet til bestemor og hunden Finka tok tak i skjørtet til barnebarnet. De dro og dro, men den gigantiske nepen satt fortsatt bom fast i bakken.

Hunden Finka ropte på venninnen sin, katten Varvarka:

«Kom og hjelp oss med å dra!»

Прибігла киця Варварка. Узяв дід Андрушка ріпку за зелений чуб, баба Марушка діда за сорочку, онучка Мінка бабу за торочку, собачка Фінка онуку за спідничку, киця Варварка собачку за хвостик, та й потягли щосили. Тягнули вони ріпку увесь день, а ріпка сидить собі в землі, як пень.

Покликала киця свою вихованку, мишку Сіроманку:

«Ходи, Сірочко, сюди, нашу ріпку витягнути поможи!»

Katten Varvarka kom luskende. Bestefar Androshka tok tak i nepen, bestemor Maroshka tok tak i bestefars skjorte, barnebarnet Minka tok tak i beltet til bestemor, hunden Finka tok tak i skjørtet til barnebarnet og katten Varvarka tok tak i halen til hunden. De dro og dro, men den gigantiske nepen satt fortsatt bom fast i bakken.

Katten Varvarka ropte på kjæledyret sitt, musen Siromanka:

«Kom og hjelp oss med å dra!»

Прибігла мишка Сіроманка. Узяв дід Андрушка ріпку за зелений чуб, баба Марушка діда за сорочку, онучка Мінка бабу за торочку, собачка Фінка онуку за спідничку, киця Варварка собачку за хвостик, мишка Сіроманка кицю за лапку – як потягли, як потягли, аж раптом...

Musen Siromanka kom pilende. Bestefar Androshka tok tak i nepen, bestemor Maroshka tok tak i bestefars skjorte, barnebarnet Minka tok tak i beltet til bestemor, hunden Finka tok tak i skjørtet til barnebarnet, katten Varvarka tok tak i halen til hunden og musen Siromanka tok katten i labben, og så de dro alt de kunne.

De dro og dro, og plutselig ...

БАЛАБУНЦ!

Ріпка як вискочить з-під землі! Упала ріпка на діда Андрушку, дід на бабу Марушку, баба на онучку Мінку, онучка на собачку Фінку, собачка на кицю Варварку, а мишка Сіроманка ...

BAM! Den gigantiske nepen løsnet fra jorda!

Nepen landet på bestefar Androshka, som falt på bestemor Maroshka, som falt på barnebarnet Minka, som falt på hunden Finka, som falt på katten Varvarka, mens musen Siromanka ...

... ШУСТЬ! I сховалася у свою шпарку.

... SVISJ! Hun forsvant inn i musehullet sitt.

Denne fortellingen finner du gratis på flere språk på **morsmål.no**.
Der finner du også flere fortellinger fra hele verden med tilhørende ressurser.